

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

Miljöprövningsdelegationen
(MPD)

BESLUT

1 (12)

2007-11-29

Dnr: 551-7918-06

Dalby Maskin AB
Box 6514
751 38 UPPSALA

Slutliga villkor för behandling av dag- och lakvatten samt deponihöjd för avfallsanläggning på fastigheten Läby-Österby 4:1 i Uppsala kommun

Platsnr. 0380-60-024

BESLUT

Länsstyrelsen i Uppsala län, Miljöprövningsdelegationen (MPD), godkänner prövotidsredovisningen och avslutar prövotiden avseende vilka slutliga villkor som skall gälla för avledning och behandling av dag- och lakvatten från avfallsanläggningen och för slutliga deponihöjder samt fastställer slutliga villkor i ovan angivna avseenden i det tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken (MB) som Länsstyrelsen (MPD) meddelade Dalby Maskin AB (org.nr. 556538-7593) den 12 maj 2005 (dnr. 551-218-04) för deponering av inert avfall, sortering, mellanlagring och återvinning av bygg- och industriavfall samt kompostering av parkavfall på fastigheten Läby-Österby 4:1 i Uppsala kommun. Verksamheterna klassas enligt bilagan till förordningen (1989:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd med **SNI-koderna 90.004-5, 90.002-1, 90.002-3, 37-1** (prövningsnivå B) samt **90.003-2** (prövningsnivå C).

Som slutliga villkor skall följande gälla.

12. Anläggningar för avledning och behandling av förorenat dagvatten och lakvatten från avfallsanläggningen skall till fullo vara klara och tagna i drift senast den 31 juli 2008.
13. Länsstyrelsen (MPD) överlåter enligt 22 kap. 25 § tredje stycket miljöbalken åt tillsynsmyndigheten att föreskriva om de ytterligare villkor rörande kompletterande reningsåtgärder, som bedöms nödvändiga.
14. Deponering, inklusive eventuella sluttäckningsåtgärder, får ske till en högsta höjd om 50 m.ö.h. för de främre deponiområdena och 55 m.ö.h. för det bakre området. Den slutliga utformningen av deponierna ska ske i samråd med tillsynsmyndigheten.

Länsstyrelsen Uppsala län

POSTADRESS: 751 86 UPPSALA BESÖKSADRESS: HAMNESPLANADEN 3

TELEFON: 018 - 19 50 00 TELEFAX: 018 - 12 00 11 E-POST: rogu@c.lst.se

POSTGIRO 3 51 73-4 / 6 88 03-6 ORGANISATIONSNUMMER: 202100-2254 (VAT SE202100225401)

TIDIGARE BESLUT

Dalby Maskin AB meddelades som anförts ovan den 12 maj 2005 tillstånd av Länsstyrelsen i Uppsala län, Miljöprövningsdelegationen (MPD), (dnr. 551-218-04) enligt MB att anlägga och driva avfallsverksamhet av olika slag på fastigheten Läby-Österby 4:1 i Uppsala kommun. I beslutet uppsköt MPD med stöd av 22 kap. 27 § MB frågan om vilka slutliga villkor som skall gälla för avledning och behandling av dag- och lakvatten från avfallsanläggningen och för deponihöjd. Bolaget skulle under provotiden utreda volymen dag- och lakvatten från olika delområden, göra en bedömning av vattnets innehåll av närsalter och andra föroreningar samt recipientens känslighet. Med utredningen som grund skulle bolaget föreslå reningsåtgärder och slutliga villkor för dag- och lakvattenhantering. Bolaget skulle vidare under provotiden utreda konsekvenserna av deponering över de ursprungliga höjdnivåerna med avseende på landskapsbilden. Utredningen skulle innehålla skisser, studier eller annat lämpligt åskådliggörande från lämpliga höjdpunkter i omgivningen. Med utredningen som grund skulle bolaget föreslå slutlig deponi-höjd. Utredningarna samt förslag till slutliga villkor skulle lämnas in till Länsstyrelsen senast den 31 maj 2006.

REDOGÖRELSE FÖR ÄRENDET

Dalby Maskin AB, nedan kallat Bolaget, inkom med begärd provotidsredovisning den 31 maj 2006 med förslag till slutligt villkor för lakvattenhantering och deponihöjd. Bolaget inkom, efter begäran från Länsstyrelsen, med kompletteringar den 7 december 2006

Provotidsredovisningen har kungjorts i Uppsala Nya Tidning den 15 december 2006.

Länsstyrelsen har remitterat ärendet till miljö- och hälsoskyddsnämnden, byggnadsnämnden samt fritids- och naturvårdsnämnden i Uppsala kommun. Nämnderna har yttrat sig.

Bolaget har bemött vad som anförts i yttrandena.

Bolaget har fått del av Länsstyrelsens förslag till beslut i ärendet och beretts tillfälle att komma in med synpunkter. Bolaget har hört av sig och anförts följande. Bolaget har med anledning av föreslagna deponihöjder inget att erinra mot förslaget om deponihöjder för det främre området. För det bakre området däremot bör deponering kunna ske till en högre höjd än 55 m.ö.h. utan att det

utgör betydande ingrepp i landskapsbilden. Området kommer endast att skönjas eller inte ses alls från riksväg 55.

BOLAGETS TALAN

Bolaget har utrett dag- och lakvattenhanteringen. Bolaget har bedömt innehållet av närsalter och eventuellt andra föroreningar samt recipientens känslighet. Underlaget om recipientens känslighet grundar sig på befintliga underlag och mätningar utförda av kommunen. Bolaget anser att underlaget är begränsat.

Bolaget håller på med etableringsarbeten för att få till stånd en yta för hantering av avfallsmassor. Bolaget bedömer att det endast är ytan för avfallshanteringen och brytområdet för bergtäkten som kan ge upphov till lakvatten respektive förorenat dagvatten. Föroreningar kan uppstå i form av närsalter från kompostverksamheten och från bergtäkten i form sprängämnesrester. Dessutom kan oljespill ske vid olyckstillbud inom verksamheterna. Från dessa platser anläggs ytorna så att vattnet leds till sedimenteringsdamm med oljeavskiljare med efterföljande översilningsyta och våtmarksdike.

Ytvatten från deponiområdena och övriga områden leds inte till sedimenteringsdammen, då vattnet betraktas som rent och inte bör sammanblandas och förorenas av vatten från avfallshanteringsytorna och bergtäkten. Då endast inert avfall får deponeras inom anläggningen och inert avfall per definition inte har någon eller mycket ringa lakbarhet bedöms deponiverksamheten inte ge upphov till något förorenat lak- eller dagvatten. Det totala verksamhetsområdet innanför verksamhetsgränsen är 31,1 ha, varav arbetsytor för avfall och bergtäkten utgör 11,5 ha. Deponiområdet är på 13 ha och övriga områden utgör 6,6 ha. Det är således ytavrinningen från deponiområdet och övriga 19,6 ha som avleds förbi sedimenteringsbassängen direkt till våtmarken.

Sedimenteringsbassängen är dimensionerad utifrån beräkningar av ett normalflöde på $172 \text{ m}^3 / 2 \text{ dygn}$ och en avrinningskoefficient på 0,5. Avrinningskoefficienten bestäms utifrån att de flesta ytorna är tätade och hårdgjorda med hjälp av stenmjöl. En mindre del av ytorna är emellertid belagda med betong eller asfalt. Vid ett två-årsflöde så antas avrinningskoefficienten öka från 0,5 till 0,8 p.g.a. att ytorna blir mättade på vatten. Uppehållstiden vid normalnederbörd ($172 \text{ m}^3 / 2 \text{ dygn} = 86 \text{ m}^3 / \text{dygn}$) blir drygt 4 dygn. Dammen dimensioneras utifrån en uppehållstid om minst 72 timmar i dammen, vilket uppfylls med god marginal. Magasineringsvolymer uppgår till 400 m^3 . Sedan rinner vattnet över en översilningsyta. I nederkant av översilningsytorna samlas vattnet upp i en våtmark. Våtmarken

utgörs av ett grunt, slingrande dike för att uppehållstiden skall bli så lång som möjligt.

Föroreningsinnehåll, vatten från bergtäkt

250 000 ton berg ska sprängas bort per år vilket motsvarar ca 95 000 m³. En typisk bergbrottsalva kräver ca 0,58 kg/m³ sprängämne, som innehåller ca 33 % kväve. Varje år torde i täkten $95\,000 \times 0,58 \times 0,33 = 18\,183$ kg kväve frigöras, varav nästan allt i form av dynamit som detonerar fullständigt och avgår till luft. Kvävebelastningen till vattenrecipient från sprängämnen härrör framförallt från spill och odetonerat sprängämne som kan lakas ur till recipienten vid regn. Det eventuella kväve som härrör från spränggaser är litet. Beroende på hur noggrann sprängaren är så är spillet omkring 0,2-1 %. Användandet av bästa teknik kan reducera spillet nästan helt från laddningarna. Om denna teknik inte finns tillgänglig, kan spillet förväntas bli ca 1%, vilket på ett år resulterar i $95\,000 \times 0,58 \times 0,33 \times 0,1 = 182$ kg kväve. Detta kväve rinner av med dagvatten i öppna diken till en sedimenteringsbassäng, där större partiklar sedimenterar och eventuell olja avskiljs. Sedan rinner vattnet över en översilningsyta. I nederkant av översilningsytorna samlas vattnet upp i en våtmark. Våtmarken utgörs av ett grunt, slingrande dike för att uppehållstiden skall bli så lång som möjligt. Kvävet, som härrör från sprängningsarbeten, har då till största delen, i flera steg, omvandlats till kvävgas.

Föroreningsinnehåll, lakvatten från komposten

Miljöeffekterna vid kompostering beror till stor del på avfallets karaktär samt utformning och drift av komposteringsprocessen. Utsläpp till mark och vatten kan bestå av närsalter, metaller, smittämnen och organiskt material. Normalt uppkommer inte lakvatten spontant vid efterbehandling och lagring av färdig kompost. Under förutsättning att komposten täcks så att nederbörd inte når materialet finns därför inte skäl att anlägga särskilda ytor för uppsamlings av lakvatten vid efterbehandling och efterlagring. Vid kortare tids lagring av färdig kompost i anslutning till plats för användning bedöms uppkomst och utsläpp av lakvatten ofta vara marginell. Lakvattnets innehåll av föroreningar är svårt att uppskatta. I de försök som gjorts vid Sveriges Lantbruksuniversitet kring läckage av närsalter och andra ämnen så är det kompostering av hushållssopor som undersöks. Befintliga råd och vägledningar som finns omfattar även de främst kompostering av matavfall och livsmedelsrelaterat avfall. Sammansättningen mellan hushållsavfall och park/trädgårdsavfall skiljer sig starkt då det gäller innehåll av närsalter och andra föroreningar. Bolaget hanterar endast park/trädgårdsavfall inte ger upphov till så mycket föroreningar som hushållsavfall. Risken för läckage av närsalter bedöms vara liten, om komposten sköts korrekt och täcks för att minimera läckage. Om lakvatten trots det uppstår avleds vattnet för rening i sedimenteringsbassänger och översilningsytor.

Övriga ytor för avfallshanteringen, lakvatten

Förutom komposthantering kommer bland annat betong och asfalt (som inte innehåller stenkolstjära) att hanteras. Risk för utlakning av både lösta och partikulärt bundna föroreningar ökar när asfalten krossas. För att minimera risk för utlakning bör därför krossning av asfalt ske nära den tidpunkt då krossad asfalt ska användas vid tillverkning av ny beläggningssmassa. Långvarig lagring av krossat material bör därför undvikas.

Sammanfattning lakvatten/recipient

Då risken för utsläpp på grund av verksamhetens natur är små torde reningsanläggningen i form av sedimenteringsbassäng med översilningsyta och våtmarksdike vara väl tillräcklig för att säkerställa att inga föroreningar i form av närsalter läcker till recipient. Vattnet från området leds sedan via diken och mindre vattendrag, av ca 2 kilometers längd, till Hågaån. Hågaån bedöms som känslig recipient, då det finns en leklokal för målarasp vid mynningen till Mälaren. Åmynningen ligger ca 12 kilometer nedströms utsläppspunkten. I förhållandena till den totala kvävetransporten om 600 ton per år i Hågaån och med hänsyn till den fastläggning av näringsämnen som sker i dikessystem och å, bedöms utsläppet från verksamhetsområdet som försumbart.

Utsläppsgränser

Utifrån ett värsta fall om utsläpp av kväve från verksamheten (182 kg kväve per år, en regnmängd på 545 mm/år och en yta av 11,5 ha) beräknas vattnet innehålla ca 3 mg kväve/liter. Övriga föroreningar bedöms som mycket små och låter sig inte beräknas. Vid enstaka provtagningar har en halt av 59 respektive 30 mg/liter totalkväve uppmätts för utgående vatten från området. Provtagning kommer fortsättningsvis att utföras 3 gånger per år. Utifrån provtagningarna kan beräknas (beräknat från årsnederbörd, avrinningsyta och underlag) att ca 5 ton kväve avrinner från området. Då reningsanläggningen bedöms ge en 30 % reningseffekt, föreslår bolaget ett villkor för utsläpp från område av totalkväve om 3,5 ton/år

Deponihöjder

Bolaget föreslår slutliga höjder för de olika deldeponeringsområdena till 55, respektive 50 samt 65 m.ö.h. Under drifttiden kommer det främre deponiområdet, där höjden angetts till 55 m.ö.h., att synas innan återplantering skett. Bolaget åtar sig dock att ombesörja att efterbehandling sker kontinuerligt, vilket kommer att innebära att höjden med tiden inte kommer att upplevas som framträdande. Deponiområdet där deponeringshöjden är angiven till 50 m.ö.h. kommer på grund av befintlig skog inte att ses från riksväg 55. Inom detta område skulle en högre deponeringshöjd kunna tillåtas med avseende på konsekvenser för landskapsbilden. Höjden är delvis separerad från den bakomliggande höjden. Hänsyn har

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

BESLUT

6 (12)

2007-11-29

Dnr: 551-7918-06

tagits till att erhålla en viss topografisk variation i hela området efter verksamhetens avslutande. Även det bakre området kommer att kunna ses från riksväg 55 när man kör vägen i riktning mot Uppsala under tiden när deponering pågår. I de bakre regionerna av verksamhetsområdet kommer vid föreslagen deponihöjd om 65 m.ö.h. deponeringsområdet inte att synas på grund av mellanliggande skog.

YTTRANDEN

Fritids- och naturvårdsnämnden i Uppsala kommun

Av handlingarna framgår att nämnden vidhåller sin tidigare uppfattning att tillstånd för deponering enligt prøvotidsredovisningens förslag upp till 55 respektive 65 m.ö.h. inte bör medges då det ger negativa konsekvenser för landskapsbilden. En topphöjd på 50 m.ö.h. kan accepteras på begränsade avsnitt, men deponins höjd bör i stort sett begränsas till omgivande topphöjder om ca 45 m.ö.h. I den aktuella redovisningen föreslås att tre deponiområden anläggs, med höjderna 55, 50 respektive 65 m.ö.h. De avsnitt som uppnår eller överskrider 55 m.ö.h. mäter 250 meter respektive 200 meter på längden. I texten uppges att syftet är att erhålla topografisk variation i området efter verksamhetens avslutande, och det framgår av texten att återplantering kommer att ske. Inverkan på landskapets illustreras i fotomontage, som visar hur mycket deponimassorna kommer att synas från olika blickpunkter i landskapet. Det framgår inte klart av redovisningen hur höjdbestämmningarna i montagen gjorts, men förutsatt att höjdprofilerna är korrekt inritade kan avläsas att deponimassornas inverkan på landskapsbilden blir begränsad från vissa håll och på kortare avstånd på grund av att massorna skymms av skog, medan de på längre håll och ur andra vinklar får en synnerligen påtaglig effekt. Nämnden bedömer att konsekvenserna för landskapsbilden blir särskilt negativ under den period då de högre deponiområdena ännu inte återplanterats. Men även i beskogat skick utgör en marknivå på 55 och 65 m.ö.h. en kraftig avvikelse från det omgivande landskapets topografi och höjdskillnaden på ca 10 respektive 20 m skulle medföra att deponins träd tornade upp sig över omgivningen. Montagen ger vid handen att deponin skulle kunna fogas in i landskapet på ett skonsamt sätt om topphöjden begränsas till 50 m.ö.h. Det är dock ett villkor att den topografiska variationen, som eftersträvats i förslaget, fortfarande uppnås och att deponins höjd för det mesta inte överstiger 45 m.ö.h.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Uppsala kommun

Nämnden lämnar följande synpunkter angående slutliga villkor.

1. Ett datum då vattenhanteringssystemet senast ska vara färdigställt bör fastslås.
2. Eftersom det saknas uppgifter om reningseffekten av föreslagna vattenbehandlingsåtgärder bör villkoren ge möjlighet för tillsynsmyndigheten att förelägga om kompletterande åtgärder om det skulle behövas ur miljösynpunkt.
3. Företaget bör årligen, utifrån provtagningsresultat och beräkningar, göra en bedömning av om vattenbehandlingsåtgärderna är tillräckliga för att minimera påverkan på vattenmiljön.
4. Det av företaget föreslagna villkoret för kväveutsläpp bedöms vara alldeles för högt. Om något halt- eller mängdvillkor ska ställas bör det ske utifrån normal föroreningstransport i diken i området eller utifrån normalt utläckage från åkermark.
5. Ur miljösynpunkt har nämnden inget att erinra mot en höjning av högsta deponihöjd till + 65, +55 respektive + 50 m.ö.h. Miljökonsekvenserna av deponering till de föreslagna höjderna behandlades i den MKB som upprättades inför tillståndet. Nämnden yttrade sig om tillståndsansökan och MKB den 26 maj 2004. Bedömning av påverkan på landskapsbilden ligger utanför miljö- och hälsoskyddsnämndens tillsynsområde.

Under prøvotiden har två provtagningar av ytvatten från området gjorts. Provtagningarna är gjorda på vatten som kommer från hela verksamhetsområdet eftersom de separata dikessystemen och sedimentationsbassängen, översilningsyta och våtmark ännu inte är anlagda. Ett prov har tagits i ett närliggande opåverkat skogsvatten. Provtagningarna visar på förhöjda halter av ett flertal parametrar jämfört med prov från omgivande skog. Kvävehalterna var anmärkningsvärt högre. Fosforhalterna var däremot inte förhöjda jämfört med provtagningen i skogen. Utifrån de uppmätta kvävehalterna i vatten från anläggningen har företaget uppskattat det årliga kväveutsläppet från området till 5 ton. Föreslagna vattenreningsåtgärder bedöms kunna reducera kvävet med 30 % vilket ger ett årligt eftersläpp på 3,5 ton. Bolaget har också utfört beräkningar av kväveutsläppet till vatten från sprängämne. Detta ger ett mycket lägre utsläpp än beräkningar utifrån uppmätta halter. I värsta faller kan maximalt 182 kg kväve förväntas från spill och odetonerat sprängämne. Av detta förväntar man en 40 % sedimentation i dammen. Resterande ska renas i översilningsytan och våtmarken. Våtmarken har dimensionerats efter den kvävemängd som ska renas.

Nämnden har inte detalj trängt in i vattenflödesberäkningarna. Nämnden har inte heller möjlighet att kontrollera korrektheten i utförda dimensioneringsberäkningar för sedimentationsberäkningar för sedimentationsdammen och

våtmarken. Ett flertal av de uppmätta parametrarna var förhöjda i provtagningarna från verksamhetsområdet jämfört med omgivande skogsmark. Bolaget har inte gjort någon tolkning av provtagningsresultaten till exempel om vilken del av verksamheten som kan vara förklaringen till att man har högre halter än i opåverkat vatten. Halterna av metaller var låga till måttligt höga (klass 2 och 3) med undantag av kopparhalten som var hög (klass 4) enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för sjöar och vattendrag (rapport 4913). Metallhalterna var dock lägre än i vägdagvatten för medelstora vägar (Vägverket publikation 2004:195). Det riktvärde på kväveutsläpp på max 3,5 ton per år som bolaget föreslagit uppfattar nämnden som högt. Det motsvarar en arealspecifik förlust mängd kväve /hela verksamhetsytan (3,5 ton/31,1 ha) på 112 kg/ ha vilket är mycket högre än normalt utläckage från åkermark. För åkermark betecknas en arealspecifik förlust på över 32 kg/ ha och år som extrem. Skogshyggen har måttligt höga förluster på mellan 2 och 4 kg/ha och år (rapport 4913, tabell 5 s 24).

Nämnden bedömer att de uppmätta halterna visar på behov av någon form av rening av utgående vatten. Om de föreslagna åtgärderna är tillräckliga får framtida provtagningar utvisa. Bolaget har i prøvotidsredovisningen föreslagit provstagningspunkter och provtagningsintervall. Dessa uppgifter bör ingå i egenkontrollen för anläggningen, som bör utformas i samråd med tillsynsmyndigheten. Nämnden vill dock påpeka att för att uppfylla Naturvårdsverkets föreskrifter om deponering (NFS 2004:10) ska provtagning av ytvatten ske minst fyra gånger per år. Nämnden anser att flödesmätning bör ske i samband med provtagning.

Byggnadsnämnden i Uppsala kommun

Byggnadsnämnden hänvisar bl.a. till vad nämnden sagt i tidigare yttrande den 20 januari 2005, och de förbehåll som gjordes där. Bland annat med hänsyn till att området ligger inom strategiskt utbyggnadsområde S3 i Översiktsplanen för Uppsala staden 2002.

Länsstyrelsens anmärkning: Förbehållen i yttrande, daterat 20 januari 2005, var i sammandrag:

Tillstånd för verksamheten bör begränsas till maximalt 10 år och verksamheten och efterbehandling bör ske på ett sådant sätt att möjligheterna att utnyttja området för framtida utbyggnad inte begränsas eller försvåras. Tillstånd för deponering upp till 65 m.ö.h. bör ej medges då det ger negativa konsekvenser för landskapsbilden. Föreslagna villkor för verksamheten måste kompletteras med riktvärden för buller i naturreservatet Hågdalen- Nåsten. Nämnden anser det viktigt med bra skyltning från alla håll där infartsvägen korsar banvallen.

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

BESLUT

9 (12)

2007-11-29

Dnr: 551-7918-06

Byggnadsnämnden vidhåller att tillstånd för deponering upp till 65 m.ö.h. ej bör medges då det ger negativa konsekvenser för landskapsbilden. En topphöjd på 50 m.ö.h. kan accepteras på begränsade avsnitt, men deponins höjd bör i stort begränsas till omgivande topphöjder som är på ca 45 m.ö.h.

I den aktuella redovisningen föreslås att tre deponiområden anläggs, med höjderna 55, 50 respektive 65 m.ö.h. De avsnitt som uppnår eller överskrider 55 meter 250 meter respektive 200 meter på längden. I texten uppges att syftet är att erhålla topografisk variation i området efter verksamhetens avslutande, och det framgår av texten att återplantering kommer att ske. Inverkan på landskapets illustreras i fotomontage, som visar hur mycket deponimassorna kommer att synas från olika blickpunkter i landskapet. Det framgår inte klart av redovisningen hur höjdbestämmningarna i montagen gjorts, men förutsatt att höjdprofilerna är korrekt inritade kan avläsas att deponimassornas inverkan på landskapsbilden blir begränsad från vissa håll och på kortare avstånd på grund av att massorna skymms av skog, medan de på längre håll och ur andra vinklar får en synnerligen påtaglig effekt. Nämnden bedömer att konsekvenserna för landskapsbilden blir särskilt negativ under den period då de högre deponiområdena ännu inte återplanterats. Men även i beskogat skick utgör en marknivå på 55 och 65 m.ö.h. en kraftig avvikelse från det omgivande landskapets topografi och höjdskillnaden på ca 10 respektive 20 m skulle medföra att deponins träd tornade upp sig över omgivningen. Montagen ger vid handen att deponin skulle kunna fogas in i landskapet på ett skonsamt sätt om topphöjden begränsas till 50 m.ö.h. Det är dock ett villkor att den topografiska variationen, som eftersträvats i förslaget, fortfarande uppnås och att deponins höjd för det mesta inte överstiger 45 m.ö.h.

BOLAGETS BEMÖTANDE

Bolaget har inget ytterligare att tillägga med anledning av lakvattenhantering och rening. Med anledning av inkomna yttrande rörande slutliga deponihöjder har Bolaget följande synpunkter. Bolaget vidhåller att de tidigare angivna slutliga höjder för de olika deponeringsområdena till 55 m.ö.h., 50 m.ö.h. respektive 65 m.ö.h. enligt angivna skisser bör medges. Huruvida deponin kommer att medföra synnerligen påtagligt negativa konsekvenser för landskapsbilden är mycket en ren bedömningsfråga utifrån personliga preferenser. Landskapet runt deponin har en varierande topografi med större skogsbeklädda höjder med mellanliggande öppen jordbruksmark. De främre delarna av deponin (55 meters toppen) kommer att vara synlig från riksväg 55 beroende på att mellanliggande mark mellan deponin och vägen, på sina ställen har glest bevuxen skog/trädbarriär. Under verksamhetstiden kommer vegetationen att förtätas väster ut mot riksväg 55 på ett naturligt sätt och de två större buskage som finns mellan

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

BESLUT

10 (12)

2007-11-29

Dnr: 551-7918-06

vägen och de synliga delarna av deponin kommer också att växa upp och dölja den direkta insynen. Utöver detta så kommer deponiområdet att efterbehandlas löpande vilket minskar de negativa konsekvenserna. De bakre delarna av deponiområdet kommer att kunna ses när man kommer från Enköpingshållet på riksväg 55 i liknande omfattning som de främre deponiområdet. Huvuddelen av deponin som är 65 m hög kommer inte att kunna ses från vägen och kommer därför inte att påverka landskapsbilden så som påtalats. Om deponihöjden begränsas såsom inkommet yttrande från byggnadsnämnden och fritids- och naturvårdsnämnden begär, begränsar detta bolagets verksamhet och minskar möjligheterna till effektiv materialhantering i Uppsala.

LÄNSSTYRELSENS BEDÖMNING

Utredningsvillkor 1.

Länsstyrelsen delar miljö- och hälsoskyddsnämndens uppfattning att Bolagets förslag till villkor för utsläpp av kväve är alltför högt. Skillnaden i utsläpp av kväve mellan teoretiskt beräknade mängder (baserat på odetonerat sprängmedel) och beräknade mängder utifrån faktiska provtagningar är också orimligt stor. Då endast få provtagningar genomförts och använts för beräkningar bör Bolaget fortsätta med provtagningen för att få ett säkrare underlag. Bolagets föreslagna utsläppsriktvärde (baserat på provtagningen) om 3,5 ton kväve efter rening, vilket motsvarar ett kväveläckage om 112 kg/ha och år från verksamhetsområdet, är orimligt högt. SLU (Johnsson & Mårtensson, 2002) anger 8,0 kg/ha och år som typhalt för kväveläckage från åkermark respektive 3,06 kg/ha och år för skogshygge. Hanteringssystemet för lak- och dagvatten bör färdigställas i sin helhet och reningseffekten följas upp inom ramen för egenkontrollen av verksamheten. Länsstyrelsen finner att det inte finns underlag eller tillräcklig kunskap för att fastställa något slutligt villkor rörande dag- och lakvatten. Även om det är fosfor som normalt är begränsande tillväxtfaktor för alger i sötvatten har även kväve betydelse för eutrofiering av vattendrag. Dessutom visade den begränsade provtagningen som genomförts på höga halter av koppar (utifrån naturvårds-verkets bedömningsgrunder, rapport 4913), varför tillsynsmyndigheten bör ges bemyndigande att få förelägga om kompletterande reningsåtgärder om så bedöms nödvändigt. Datum för då reningsanläggningen till fullo skall vara färdigställd i enlighet med åtaganden i ansökan och prövotidsredovisningen bör fastställas.

Utredningsvillkor 2.

Länsstyrelsen konstaterar att frågan om deponihöjd rymmer en motsättning mellan miljöskydd och landskapsbild. Miljö- och hälsoskyddsnämnden har inget att erinra mot föreslagna deponihöjder utifrån miljöskyddssynpunkt.

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

BESLUT

11 (12)

2007-11-29

Dnr: 551-7918-06

Byggnadsnämnd och fritids- och naturvårdsnämnden anser bl.a. att deponins höjd för det mesta inte ska överstiga omgivande topphöjder på 45 m.ö.h. med tanke på konsekvenser för landskapsbilden.

Ur miljöskyddssynpunkt är det lämpligt att bygga en deponi på höjden jämfört med att anlägga en deponi, för samma volym avfall, över ett större område med lägre höjd. Lakvattenbildningen blir mindre då man bygger deponier på höjden. Vid deponering av inert avfall har detta mindre betydelse. Lägre deponihöjd innebär att helt nya deponiområden, på nya lokaliseringar, måste tas i anspråk tidigare än annars alternativt att andra befintliga deponier nyttjas. Bägge alternativen innebär miljöbelastande transporter jämfört med den samlade avfallshantering som idag sker inom fastigheten. Uppsala kommun befinner sig för närvarande i ett särskilt expansivt skede med många stora byggprojekt och en snabbt växande befolkning. Avfall som uppstår måste hanteras på lämpligt sätt. Syftet med aktuell anläggning är bl.a. att återvinna avfall. I de fall då återvinning inte är möjlig, återstår emellertid endast deponeringsalternativet. I regeringens proposition 2002/2003:117 (antagen av riksdagen den 29 oktober 2003) "ett samhälle med giftfria och resurssnåla kretslopp" fastslås vikten av avfallshandling. "Avfallshandling bör ses som en del av samhällets infrastruktur. Ett väl fungerande omhändertagande av avfall är en av de nödvändiga infrastrukturerna i samhället, i vissa delar jämförbar med el- värmeförsörjning, vatten- och avloppshandling samt trafiknätet". Byggnadsnämnden har i yttrande rörande ansökan om tillstånd påpekat att den naturliga marknivån i Uppsalatrakten inte når höjden 65 m.ö.h. inom många områden. I huvudsak finns sådana områden i Järlåstrakten, i Lunsen och på Uppsalaåsen norr om Björklinge. Länsstyrelsen bedömer att en deponihöjd om 65 m.ö.h. ger påtagliga negativa konsekvenser på landskapsbilden, och bör därför inte genomföras. En deponihöjd om 50-55 m.ö.h. med utförande enligt vad som anges i provotidsredovisningen samt med hänvisning till resursutnyttjande och vad som i övrigt redovisats ovan bör medges. Det är viktigt att den topografiska variation, som eftersträvat i Bolagets förslag, fortfarande uppnås.

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas till Nacka tingsrätt, miljödomstolen, se bilaga 1.

Beslut om kungörelsedelgivning

Se bilaga 2.

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

BESLUT

12 (12)

2007-11-29

Dnr: 551-7918-06

Beslut i ärendet har fattats av miljöprövningsdelegationen. I beslutet har deltagits länsassessor Roger Gustafsson, ordförande, och miljöskyddshandläggare Ing-Marie Askaner, miljöszakknig. Ärendet har föredragits av miljöskyddshandläggare Lars Andersson, miljöenheten.

Roger Gustafsson

Ing-Marie Askaner

BILAGA

1. Hur man överklagar
2. Beslut om kungörelsedelgivning

SÄNDLISTA

Naturvårdsverket, 106 48 Stockholm

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Uppsala kommun, 753 75 Uppsala

Byggnadsnämnden i Uppsala kommun, 753 75 Uppsala

Fritids- och naturvårdsnämnden i Uppsala kommun, 753 75 Uppsala

Kommunstyrelsen i Uppsala kommun, 753 75 Uppsala